

Wpłynęło dn. 26.11.2010

nr. 6077 podpis.....

Warszawa, dnia 25 listopada 2010 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

p. J. Kwieciała

Andrzej Kraszewski

DGOop-070-47/568M/10/MR
 L.dz. 4395/10
 L.wych. 244 /10

SEKRETARIAT

Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 26.11.2010
 nr. 9374 podpis.....

Pan
 Bogdan Borusewicz
 Marszałek Senatu
 Rzeczypospolitej Polskiej

dotyczy pisma znak: BPS/DSK-043-3055/10

Odpowiadając na pismo znak: BPS/DSK-043-3055/10, w sprawie oświadczenia senatora Wojciecha Skurkiewicza w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 24 i L 345 z 31.12.2003, str. 106) państwa członkowskie są obowiązane do osiągnięcia poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok. Należy zaznaczyć, że do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych zalicza się również zużyty sprzęt pochodzący z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, który ze względu na charakter może być wykorzystany w przeciętnym gospodarstwie domowym. W związku z powyższym, przy klasyfikowaniu sprzętu jako przeznaczonego dla gospodarstw domowych, należy brać pod uwagę:

- 1) czy jego głównym odbiorcą jest przemysł, firmy, przedsiębiorstwa, instytucje,
- 2) czy jego konstrukcja i funkcje nie uzasadniają zastosowania w gospodarstwach domowych,
- 3) czy nie jest wprowadzany na rynek z myślą o detalicznych nabywcach.

Spełnienie wszystkich ww. warunków powoduje, że sprzęt nie będzie przeznaczony dla gospodarstw domowych. W przeciwnym wypadku sprzęt należy uznać za przeznaczony dla gospodarstw domowych. Oznacza to, że komputer czy telefon, używany w przedsiębiorstwie, będzie uznawany za sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych.

Biorąc pod uwagę, że w Polsce (według danych GUS na dzień 31 grudnia 2009 r.) jest około 38 173 000 mieszkańców, należy zebrać corocznie około 152 692 000 kg zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, żeby osiągnąć wymagany dyrektywą cel.

Analizując dane dotyczące rynku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego należy zauważyć, że corocznie poziom zbierania się zwiększa, i tak:

- w II połowie 2006 r. zebrano 5 031 189,5 kg zużytego sprzętu (0,05 kg/mieszkańca/rok),
- w 2007 r. zebrano 27 173 854,0 kg zużytego sprzętu (0,27 kg/mieszkańca/rok),

- w 2008 r. zebrano 56 425 781,82 kg zużytego sprzętu (0,9 kg/mieszkańca/rok),
- w 2009 r. zebrano 108 792 525,88 kg zużytego sprzętu (2,5 kg/mieszkańca/rok).

Wskazane powyżej dane oparto na informacjach gromadzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który prowadzi bazę danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Baza danych prowadzona jest w oparciu o informacje zawarte w sprawozdaniach przekazywanych przez przedsiębiorców wpisanych do rejestru GIOŚ oraz w zbiorczych raportach z kontroli zakładów przetwarzania, przekazywanych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska. Zbiorcze dane ilościowe na temat sprzętu elektrycznego i elektronicznego z poszczególnych lat przedstawiają coroczne raporty Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Odpowiadając z kolei na pytanie dotyczące szacunku rynku recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego trzeba zauważyć, że resort środowiska nie dysponuje obecnie analizami dotyczącymi wartości tego rynku.

Podkreślić należy, że Polska powinna była osiągnąć wymagany poziom zbierania do 31 grudnia 2008 r., ze względu na uzyskanie dwuletniego okresu przejściowego, o czym stanowiła decyzja Komisji 2004/486/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. *przyznająca Cyprowi, Malcie i Polsce pewne tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego* (Dz. Urz. UE nr L 162 z 30.04.2004 r. s. 114). Wskazany okres przejściowy zakończył się, zaś Polska jest zobowiązana wypełnić wszystkie wymagania zawarte w dyrektywie. Z przedstawionych powyżej danych wynika, że od 2008 r. Polska nie wypełnia wymagań w zakresie poziomów zbierania.

Zwiększenie zbierania zużytego sprzętu z 0,9 kg/mieszkańca/rok w 2008 r. na 2,5 kg/mieszkańca/rok w 2009 r. było spowodowane zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. *o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 223, poz. 1464), a także wprowadzeniem rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2008 r. *w sprawie minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu* (Dz. U. Nr 235, poz. 1615). Poziomy zbierania określono jako odsetek masy wprowadzonego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na rynek. Obecnie obowiązujące minimalne poziomy zbierania to 24% dla wszystkich grup zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, z wyjątkiem grupy 5 – Sprzęt oświetleniowy - rodzaj 2-5, gdzie poziom wynosi 40%.

Pomimo szybkiego rozwoju systemu zbierania nadal w Polsce nie udało się osiągnąć wymaganego poziomu zbierania, dlatego też podjęto prace nad zmianą rozporządzenia *w sprawie minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego*. Jego projekt znajduje się obecnie na etapie uzgodnień międzyresortowych, zaś wejście w życie planowane jest na dzień 1 stycznia 2011 r. Proponowane poziomy to: 35% dla wszystkich grup poza grupą 5 - Sprzęt oświetleniowy - rodzaj 2-5, gdzie proponowany poziom wynosi 43%.

Natomiast zagadnienia związane z karami finansowymi nakładanymi na przedsiębiorców w sytuacji, gdy nie wywiążą się z nałożonych na nich obowiązków, reguluje ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z późn. zm.).

Kary pieniężne wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska w drodze decyzji.

Ustawa przewiduje następujące kary:

1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt, nie będąc wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 5 000 000 zł;
2. Wprowadzający sprzęt, który nie dopełnia obowiązku wniesienia zabezpieczenia finansowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł;
3. Wprowadzający sprzęt, który nie przekazuje sprzedawcom detalicznym lub sprzedawcom hurtowym informacji o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku

- i unieszkodliwiania zużytego sprzętu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 2 000 000 zł;
4. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który nie informuje dokonujących zakupu sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 2 000 000 zł;
  5. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie dopełnia obowiązku organizowania i finansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł;
  6. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł;
  7. Wprowadzający sprzęt określony w grupie 5, rodzaje 2-5, w załączniku nr 1 do ustawy, który nie dopełnia obowiązku przekazania, w drodze umowy, organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązków określonych w ustawie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł;
  8. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który prowadzi sprzedaż sprzętu pochodzącego od wprowadzającego sprzęt nie zarejestrowanego w rejestrze GIOŚ, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł;
  9. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która nie dopełnia obowiązku przeznaczenia co najmniej 5% swoich przychodów na publiczne kampanie edukacyjne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 1 000 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu, a w szczególności masę sprzętu, którą wprowadzający sprzęt wprowadził do obrotu. Kary pieniężne wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Przedmiotowa ustawa przewiduje również szereg kar grzywny dla wprowadzających, użytkowników sprzętu, sprzedawców oraz przedsiębiorców zagospodarowujących zużyty sprzęt za niewywiązanie się z poszczególnych obowiązków nałożonych przez ustawę.

Ponadto, w przypadku nieosiągnięcia wymaganych przepisami przedmiotowej ustawy poziomów zbierania, wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych zobowiązany jest do wpłacenia opłaty produktowej, obliczanej odrębnie dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy. Opłata ta jest wpłacana na rachunek właściwego wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy.

Opłaty produktowe przewidziane są również za nieosiągnięcie poziomów odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.

Warto podkreślić, że w latach 2009 – 2010, w przypadku nieosiągnięcia wymaganego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych przewidziano obniżenie opłaty produktowej dla niektórych wprowadzających sprzęt. Mianowicie, w 2009 r., w przypadku osiągnięcia 50% -75% wyznaczonego poziomu zbierania, wprowadzający sprzęt był zobowiązany wpłacić 75% należnej opłaty produktowej, zaś przy osiągnięciu powyżej 75% wyznaczonego poziomu zbierania opłata ta wynosiła jedynie 10% należnej opłaty produktowej. Z kolei w 2010 r., przy osiągnięciu co najmniej 75% wyznaczonego poziomu zbierania, wprowadzający sprzęt ma obowiązek wpłacić 75% należnej opłaty produktowej.

Należy również wspomnieć, że wprowadzający sprzęt ma obowiązek wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy, przeznaczonego na sfinansowanie

zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, powstałego z tego samego sprzętu, który został przez niego wprowadzony. Zabezpieczenie finansowe wnoszone jest do dnia 30 czerwca roku, którego to zabezpieczenie dotyczy i może mieć formę depozytu, umowy odpowiedzialności cywilnej wprowadzającego sprzęt lub gwarancji bankowej.

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Bernard Błaszczak

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.